

Ο Χίτλερ, η τουρκική εισβολή και η Κύπρος

Γράφει ο: Δημήτρης Περδίκης

Ο Χίτλερ, η τουρκική εισβολή και η Κύπρος Γράφει ο Δημήτρης Περδίκης Την 1η Οκτωβρίου 1938 γερμανικά στρατεύματα εισβάλουν στην Τσεχοσλοβακία. Μόλις την προηγούμενη ημέρα είχε λήξει η Διάσκεψη του Μονάχου όπου Βρετανοί και Γάλλοι δεν τόλμησαν να αντιδράσουν στις γερμανικές θέσεις, πως η Γερμανία οφείλει να προστατεύσει τους εκτός συνόρων της Γερμανούς. Φοβήθηκαν μην αργιέψουν το θεριό. Επέστρεψαν στις χώρες τους θριαμβολογώντας πως «σώσαμε τη ειρήνη».

Στην πραγματικότητα μόλις είχαν ανοίξει την πόρτα στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Με την χιτλερική Γερμανία να αποθρασύνεται όλο και περισσότερο. Η Βέρμαχτ έκανε περίπατο στην κατάληψη της Τσεχοσλοβακίας, η οποία και διαμελίστηκε. Τα εδάφη της Σουδητίας, όπου κατοικούσαν κυρίως Γερμανοί, ενσωματώθηκαν στην Γερμανία. Η υπόλοιπη Τσεχία έγινε το γερμανικό προτεκτοράτο της Βοημίας και Μοραβίας. Στην Σλοβακία τοποθετήθηκε φιλική και σύμμαχος προς την Γερμανία κυβέρνηση. Μετά από μερικά χρόνια, το 1944 – 1945 τα συμμαχικά στρατεύματα απελευθέρωσαν την Τσεχοσλοβακία από τον ναζιστικό ζυγό και επανέφεραν σχεδόν, την χώρα αυτή στα προ του πολέμου σύνορά της.

Στις 20 Ιουλίου 1974 η Τουρκία με αφορμή το στρατιωτικό πραξικόπημα κατά του προέδρου Μακαρίου, πραγματοποίησε απόβαση στις βόρειες ακτές του νησιού και μετά από έναν άνισο αγώνα, με διαδοχικές προελάσεις και με αντίστοιχες ψευτοανακωχές, στις 16 Αυγούστου έφτασε να έχει καταλάβει το 34% του νησιού. Την εισβολή της στην Κύπρο την ονόμασε «Επιχείρηση Ειρήνης». Δήθεν για την αποκατάσταση της νομιμότητας στο νησί. Στην πραγματικότητα αυτό που ήθελε ήταν να αρπάξει έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας και αυτό που οικειοποιήθηκε ήταν λίγο μεγαλύτερο από αυτό που είχε σχεδιάσει. Εκμεταλλεύτηκε το κενό πού άφησε η παραίτηση Νίξον στις ΗΠΑ. Η ανάληψη της εξουσίας από έναν προβληματικό Τζέραλντ Φορντ και η ουσιαστική άσκηση της προεδρίας από έναν φιλότουρκο υπουργό των εξωτερικών Χένρυ Κίσινγκερ.

Η Τουρκία διέπραξε εγκλήματα πολέμου. Εθνοκάθαρση του κατεχόμενου τμήματος από το ελληνικό στοιχείο και εποικισμό του με έποικους από την Τουρκία και Τουρκοκύπριους από το νότιο τμήμα του νησιού. Δημιούργησε στο κατεχόμενο από αυτήν τμήμα ένα κράτος μαριονέτα, παρόμοιο με την χιτλερική Βοημία και Μοραβία. Με διάφορα διαδοχικά ονόματα. Kibris Turk Yonetimi (Τουρκική Διοίκηση Κύπρου), Kibris Turk Federe Devleti (Κυπριακή Τουρκική Ομόσπονδη Πολιτεία) μέχρι το πιο πρόσφατο Kuzey Kibris Turk Cumhuriyeti (Τουρκική Δημοκρατία Βορείου Κύπρου).

Παρά τα όποια ψηφίσματα του ΟΗΕ, κανείς δεν ενδιαφέρθηκε πραγματικά για λύση του ζητήματος. Η Τουρκία είναι πολύτιμη σύμμαχος στο ΝΑΤΟ! Η Τουρκία μας φέρνει βαθειά μέσα στην Σοβιετική Ένωση! Η Τουρκία είναι το αγαπημένο μας παιδί! Σε όποιες προσπάθειες η Τουρκία προέβαλε πάντα υπερβολικές απαιτήσεις. Δικαιοτική διζωνική ομοσπονδία, πολιτική ισότητα, που απλά σήμαιναν νομιμοποίηση ες αεί της στρατιωτικής παρουσίας της στο νησί, νομιμοποίηση της στρατιωτικής της εισβολής. Έτσι σε κάθε προσπάθεια οι απαιτήσεις της αδιαλλαξίας έφερναν την αποδοχή τουρκικών απαιτήσεων, όλο και πιο πολλών... αποδεκτών από την ελληνική και την ελληνοκυπριακή πλευρά.

Έτσι πέρασαν 47 χρόνια. Η ελληνοκυπριακή πλευρά πάλευε για μια λύση όποια και αν είναι. Παρά το ότι είναι φανερό πως σε μία συμφωνία «λύσης του κυπριακού» η Τουρκία θα δεχόταν κάτι μόνο εφόσον θα νομιμοποιούσε την παρουσία της στον βορρά και θα έκανε τον νότο έρμαιο των απαιτήσεών της με διαφανόμενο στόχο τον έλεγχο όλου του νησιού. Η περίπτωση της Κύπρου έχει τόσα κοινά με αυτή της Τσεχοσλοβακίας. Με την διαφορά πως ο εφιάλτης της Τσεχοσλοβακίας έληξε σε 7 χρόνια και της Κύπρου 47 χρόνια ως τώρα και χωρίς να διαφαίνεται τίποτα ουσιαστικό.

Στις 27 ως 29 Απριλίου στην Γενεύη συνέρχεται από τον ΟΗΕ μία «πενταμερής διάσκεψη» για την «λύση του κυπριακού». Εμφανιζόμενες θέσεις είναι της Τουρκίας: Λύση δυο κρατών (δηλαδή νομιμοποίηση των κεκτημένων), της δε ελληνικής και ελληνοκυπριακής πλευράς, η παλαιότερη θέση της Τουρκίας, ήτοι διζωνική – δικαιοτική ομοσπονδία με πολιτική ισότητα. Δηλαδή ανάμεσα σε δυο εφιαλτικά σχέδια καλούμαστε να επιλέξουμε ποιο εφιαλτικό σχέδιο θέλουμε. Το κυπριακό είναι

ένα πρόβλημα εισβολής και κατοχής. Τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο. Πιστεύω λοιπόν πως η μόνη λύση που μπορεί να υπάρξει είναι η απομάκρυνση όλων των στρατευμάτων και των εποίκων από το νησί. Ουσιαστικά της Τουρκίας αλλά και της ΕΛΔΥΚ. Η ανάληψη από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κατόπιν εντολής του ΟΗΕ, προσωρινής διοίκησης του βορείου τμήματος του νησιού, η οποία μετά από δημοκρατικές διαδικασίες, δημοψηφίσματα και τήρηση των ευρωπαϊκών κεκτημένων να επιτύχει διαμόρφωση μίας επανένωσης μακριά από οποιαδήποτε δυνατότητα τουρκικής επιρροής ή παρέμβασης.